

Út at koyra

Koyrilærarar undirbjóða í prísi - og støðið lækkar

EIRIKUR LINDENSKOV

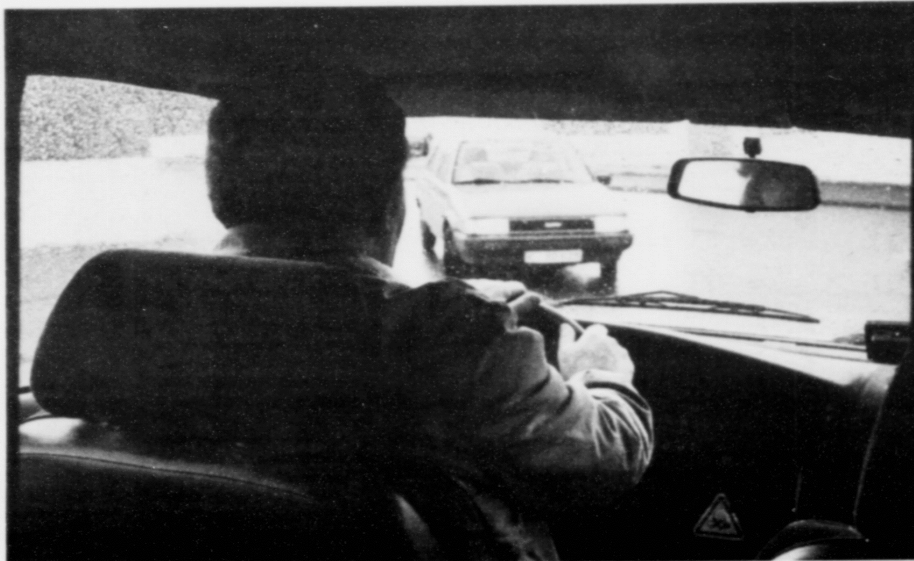
Vanliga siga vit, at øll almenningur undirvísing - við próvtøku, fæst á almennum stovnum. Men soleiðis er kortini ikki. Koyrilæraran er framvegis á privatum hondum, hóast próvtøkan verður fyriskipað á Bileftirlitinum, sum er stovnur undir landsstýrinum.

Ólavur Waag Høgenesen, sum hevur koyriskúlan Adorno í Havn, heldur at støðið undir koyrilæraranum er nógv lækkað seinnu árini.

- Partvist er tað ringu tíðirnar, sum hava elvt til tað - at nú krubban er tóm, býttast rossini. Men hetta er als ikki øll frágreiðingin, heldur Ólavur.

Minnast heldur enn vita

- Alt ov nógvir koyrilærarar hava alt ov vánaliga undirvísing. Tað gongur ikki út uppá at fáa næmingin at skilja ferðslumentan og ferðsluhugburð - alt ov nógvir koyrilærarar geva eina próvtøkutekniska frálæra. Tað merkir, at teir einans hava áhuga í, at næmingurin skal gera stóran fyrri at svara rætt upp á minst 51 av teimum ja/nei spurningum, sum Bileftirlitið setir teimum, fyrri at geva teimum koyrikortið. - Tað hevur størri týdning, at næmingarnir minnst

Koyrilæraran í Føroyum er ikki nóg góð. Privatu koyriskúlarnir kappast, og tað gongur út yvir ferðslutrygdina

- Alt ov nógvir koyrilærarar hava ov vánaliga undirvísing. Tað gongur út upp á at fáa næmingarnar at minnst teir 60 obligatorisku spurningarnar, teir fáa á Bileftirlitinum, heldur enn at skilja. Koyrilærarar geva »próvtøkuteknikk« heldur enn undirvísing. Privata koyrilæraran er ikki nóg góð, heldur Ólavur Waag Høgenesen, sum eisini er koyrilærari.

rætta svarið, heldur enn at vita hvi, og tá ruggar ikki rætt, heldur Ólavur.

- Tað er so týðuligt, at koyriskúlar kappast um at geva koyrikort upp á so stutta tíð, sum til ber. Tey

ungu vita øll, hvar tey skjótast kunnu fáa koyrikortið, og tað sigur seg sjálvt, at undirvísingin verður har eftir - tá er tað berur eksaminsteknikkur og ikki undirvísing, heldur Ólavur.

Ikki hug at gera nakað við málið

- At koyra bil er ikki nakað, sum tú kanst læra eftir fáum vikum, heldur Ólavur. Tað tekur langa tíð, at gera

fólk tilvitað um ferðsluna - tað er ikki nakað sum kann skumblast ígjøgnum. Men soleiðis verður gjørt í dag, og tað tykist, sum um myndugleikarnir ikki hava hug at gera nakað við málið, heldur hann.

- Tað at traðka á spidaran, krevur ikki nógv, men tað er ein øðilig orka, vit hava við at gera. Hava vit ein bil, sum vigar eitt tons og koyra við 100 km ferð móti einum fæstum vegg, svarar tað til at vit sleppa 50 tonsum frá einum meturs hædd. Tað eru ógvusligar kreftir vit hava við at gera, og tað tekur sína tíð at skilja týðningin av hesum.

Marknaðarbúskapur skuldbannast

Ólavur heldur ikki, at skipanin við privatum koyriskúlam er góð.

- Á hasum økinum átti marknaðarbúskapur at veri bannaður. Vit liva í einum kapitalistiskum samfelag, og tí slepst ikki unda, at

kvaliteturin ella trygðin ferðast upp og niður við búskaparlígru konjunkturinum - og tað - kann ikki vera rætt. Tað vil altíð hava við sær, at í ringum tímum, so lækkar støðið, og tað er tað, sum hendir í dag.

- Heldur tú, at vit skuldu havt almennar koyriskúlar?

- Tað hevði uttaniva verið tað rætta, men tað er neyvan politiskur vilji til tess. - Men eg haldi, at neyvari reglur áttu at verið gjørdar, bæði um minsta tímatil í koyring og lógarássettur minstiprísar.

Logið at kappast um ferðslutrygdina

Júst prísurin er ein stórir trupulleiki, sigur Ólavur, tí koyrilærarar undirbjóða hvønn annan. - Vit hava eitt koyrilærarafelag. Í felagnum eru einir 15 koyrilærarar, meðan einir fyra standa uttanfyri - og undirbjóða opinlyst.

- Eg veit ikki um, at nakar í felgunum hevur lært í prísir, men tað er í øllum førum ein avtala, at vit skulu hava sama prís allir.

- Tað er í grundini logið at hgusa sær, at koyrilærarar, vit vørumerkinum »ferðslutrygd« skulu kappast í prísir, heldur Ólavur. - Hetta er eitt týðuligt prógv um, at okkurt er spinnandi galið, og átti hesin trupulleiki at verið tikin upp á hægri stað.

»Licence to kill«

Nú hava vit fingið nýggjar, snøggar nummarplátur og eitt føroyskt koyrikort, sum kanska er góðkent aðrastaðni.

- Men mín hugsan er, at í mongum førum verða skrivandi út koyrikort, sum eru alment blástemplað »licence to kill«. Og eg eri visur í, at sjálvutalið av ferðsluóhappum ikki verður størri tey næstu árin (minni koyring), so fer talið av óhappum at vaksa, sum standast av skilaleysari koyring og hava við sær álvarsanligan løst og deyða, sigur Ólavur Waag Høgenesen at enda.

Tørvur á ferðslupolitikk

Sum á so mongum øðrum økjum, vantar okkum ferðslupolitikk, heldur Ólavur Waag Høgenesen. - Vita hava nú havt bilar so leingi, men kortini sæst eingin samlaður ferðslupolitikkur.

Eingin verulig kompetansa er, sum hevur eftirlit við Bileftirlitinum, tí eingin hevur áhuga í tí.

Hetta er nakað, sum landsmyndugleikarnir áttu at prioriterað nógv hægri. Eingin flokkur tykist hava áhuga í hesum máli, og tí ansheldur hevur málið nakran góðan í landsstýrinum. - Har er eingin, sum eldhugaður fæst við ferðslu og ferðslumentanina.

- Tað er so nógv, sum bara verður gjørt hált - tað

vanta fastar reglur. Tað áttu at verið sett krav. - Vit kunna krevja av koyrilærarum, at teir fara á eftirlitbúgvingarskeið, men tað verður ikki gjørt.

- Tað hevði eisini verið upplagt, at koyrilærarar vórðu umboðaðir í nevndini, sum herfyri gjørdi uppskot um broytingar í ferðslulógini.

Ólavur heldur tað eisini vera tankavekjandi, at ferðsluundirvísingin soleiðis hongur í leysari luft, meðan øll onnur undirvísing verður samskipað. Hann heldur tað verða nátúrligt, at ferðslulæraran eisini lá hjá Landskúlafyririsingini, tí har er allur skúlaskapur savnaður,